

específico para o que foron transferidos e utilizaranse no seguinte exercicio como situación de tesouraría na orixe para a concesión de novas subvencións.

Artigo 10. *Instrución, resolución e pagamento.*

1. Os órganos competentes das comunidades autónomas en cuxo territorio se localice o domicilio social do solicitante instruirán o procedemento e resolverán motivadamente no prazo que para o efecto se estableza en cada convocatoria, que en ningún caso será superior a seis meses desde que se inicie o procedemento. Así mesmo, corresponderalles aos ditos órganos o pagamento da subvención.

2. Nas resolucións de concesión das subvencións teranse en conta as dispoñibilidades orzamentarias e farase constar expresamente que fondos proceden dos orzamentos xerais do Estado.

Artigo 11. *Compatibilidade das subvencións.*

Sen prexuízo do previsto no artigo 19 do Regulamento (CE) n.º 1857/2006 da Comisión, do 15 de decembro de 2006, o importe das subvencións reguladas neste real decreto en ningún caso poderá superar, illadamente ou en concorrencia con outras subvencións ou axudas doutras administracións públicas ou entes públicos ou privados, nacionais ou internacionais, destinadas ao mesmo fin, o custo da actividade que vaia desenvolver o beneficiario.

Artigo 12. *Modificación da resolución, incumprimento e reintegro.*

1. Toda alteración das condicións tidas en conta para a concesión da subvención poderá dar lugar á modificación da resolución de concesión. Así mesmo, a obtención concorrente de subvencións outorgadas por outras administracións ou entes públicos ou privados, nacionais ou internacionais, poderá dar lugar á modificación da resolución de concesión.

2. Se o beneficiario incumprise a lexislación básica en materia de ambiente, sanidade, benestar, alimentación ou identificación animal, así como os requisitos exixidos para a concesión da subvención, con independencia doutras responsabilidades en que puidese incurrir, perderá o dereito á subvención concedida, coa obriga de reembolsar as cantidades xa percibidas, incrementadas co xuro de demora.

3. Así mesmo, procederá o reintegro das cantidades percibidas, así como a exixencia do xuro de demora desde o momento do pagamento da subvención, nos demais supostos considerados no artigo 37 da Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións.

Artigo 13. *Xustificación do cumprimento e controis.*

Os beneficiarios das subvencións deberán xustificar o cumprimento da finalidade para a que foron concedidas, e a aplicación dos fondos percibidos, mediante a presentación da documentación xustificativa correspondente, no prazo e forma que determine a autoridade que as outorgou, sen prexuízo dos controis, administrativos ou sobre o terreo, que poida realizar a autoridade competente.

Artigo 14. *Deber de información.*

As comunidades autónomas remitiranlle anualmente ao Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, antes do 1 de abril de cada ano, os datos relativos ás subvencións concedidas e pagadas no exercicio anterior.

Disposición transitoria única. *Acreditación dos organismos independentes de control.*

Malia o establecido no artigo 4.4 e para os exercicios orzamentarios 2008 e 2009, se o organismo de control aínda non obtivo a prefixada acreditación, para se poder acoller ás subvencións consideradas neste real decreto, a autoridade competente deberá certificar que o dito organismo de control cumpre a norma EN 45.011, así como que conta cun sistema de control obxectivo e imparcial e que dispón de persoal cualificado e dos recursos necesarios para desenvolver a súa función.

Neste caso, no momento da xustificación prevista no artigo 13 e relativa a 2008, o organismo de control deberá documentar ante a autoridade competente ter cursada a solicitude de acreditación e admitida a trámite, conforme os procedementos establecidos, nunha entidade de acreditación segundo o Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Queda derogado o Real decreto 1097/2002, do 25 de outubro, polo que se establecen axudas aos programas de carne de vacún de calidade.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.13.ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento e aplicación.*

Facúltase o ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación para adoptar as medidas precisas que exixa a normativa comunitaria e, concretamente, para modificar o prazo de presentación das solicitudes previsto no artigo 7.3.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 7 de decembro de 2007.

JUAN CARLOS R.

A ministra de Agricultura, Pesca
e Alimentación,
ELENA ESPINOSA MANGANA

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

21917 *REAL DECRETO 1617/2007, do 7 de decembro, polo que se establecen medidas para a mellora da protección dos portos e do transporte marítimo. («BOE» 304, do 20-12-2007.)*

A Organización Marítima Internacional (OMI) adoptou, na Conferencia dos gobernos contratantes do Convenio internacional para a seguranza da vida humana no mar (Convenio SOLAS), 1974, que tivo lugar do 9 ao 13 de decembro de 2002, un conxunto de resolucións dirixidas a regular a mellora da protección do transporte marítimo. Entre elas cabe destacar a resolución 1, emendas ao Con-

venio SOLAS que afectan o capítulo V e XI, publicada no «Boletín Oficial del Estado» o 22 de abril de 2004, e a resolución 2, pola que se adopta un Código internacional para a protección dos buques e das instalacións portuarias (Código PBIP), publicada no BOE o 21 de agosto de 2004. Estes instrumentos pretenden mellorar a protección dos buques utilizados no comercio internacional e a protección das instalacións portuarias asociadas a estes a través dunha interface buque-porto e inclúen disposicións de obrigado cumprimento (as emendas ao Convenio SOLAS e a parte A do Código PBIP), e outras de carácter non obrigatorio (a parte B do Código PBIP) cuxa aplicación recomenda para facilitar o cumprimento das citadas disposicións obrigatorias. Estas normas foron aceptadas en xaneiro de 2003 e entraron en vigor o 1 de xullo de 2004 para todos os gobernos contratantes do Convenio SOLAS.

Por outra banda, a Unión Europea ten encomendada a regulación de cantas medidas sexan necesarias para garantir en todo momento a protección do transporte marítimo contra os actos ilícitos deliberados, en especial o terrorismo, que figuran entre as ameazas máis graves contra os ideais de democracia e liberdade e os valores de paz, que constitúen a esencia mesma da Comunidade Europea. Co obxecto de desenvolver medidas útiles na política do transporte marítimo e establecer normas comúns para a interpretación, aplicación e control comunitarios das disposicións adoptadas pola citada conferencia diplomática que tivo lugar na OMI en decembro de 2002, a Unión Europea aprobou o Regulamento (CE) n.º 725/2004 do Parlamento e do Consello, do 31 de marzo de 2004, relativo á mellora da protección dos buques e das instalacións portuarias.

Os requisitos establecidos no Regulamento (CE) n.º 725/2004 foron aplicados aos buques autorizados a enarborar o pavillón español obrigados a cumprir esta normativa, así como ás instalacións portuarias afectadas, no vixente marco de concorrencia de competencias que os distintos organismos e entidades teñen asignadas no ámbito da protección dos buques e das instalacións portuarias. Este regulamento confirma a obrigatoriedade da aplicación, no ámbito marítimo europeo dos buques e das instalacións portuarias, das emendas ao Convenio SOLAS e da parte A do Código PBIP, que o regulamento inclúe nos seus anexos, e tamén declara de obrigado cumprimento determinadas medidas que a parte B do devandito Código PBIP recolle como meras recomendacións. Así mesmo, o regulamento establece determinadas obrigas para os Estados membros en materia de mellora da protección marítima dos buques, as súas compañías e as instalacións portuarias, tales como a identificación das autoridades designadas e as administracións, a asignación de responsabilidades, a coordinación, transmisión de información, e tarefas de control da aplicación da normativa, establecéndose un sistema de control por parte da Comisión Europea para verificar o grao de cumprimento nesta materia polos Estados membros.

A Unión Europea considerou que o Regulamento (CE) n.º 725/2004 constitúe soamente un conxunto parcial do total das medidas necesarias para adquirir un axeitado nivel de protección para as cadeas de transporte ligadas ao transporte marítimo e para as persoas, infraestruturas e equipamento contra incidentes relacionados coa protección, pois o alcance de tal regulamento circunscríbese ás medidas de protección aplicables aos buques e á inmediata interface buque-porto. Por iso, e co obxecto de conseguir a maior protección posible para a industria marítima e portuaria, considerou necesario introducir medidas de protección adicionais, aplicables ao resto das zonas portuarias, na extensión que, en cada caso e tras a correspondente avaliación de riscos, se considere pertinente, incluíndo a análise dos posibles riscos de ameazas contra a protección portuaria que puidesen ter a súa orixe en determinadas zonas exteriores e contiguas ao porto, e

todo iso sen prexuízo da normativa específica vixente en cada Estado membro na área da seguraza nacional.

Para estes efectos, e co obxectivo de introducir no ámbito comunitario medidas para mellorar a protección dos portos fronte á ameaza de sucesos que afecten a protección marítima, a Unión Europea aprobou a Directiva 2005/65/CE do Parlamento e o Consello, do 26 de outubro de 2005, sobre a mellora da protección portuaria, co que se asegura que as medidas de protección establecidas polo Regulamento (CE) n.º 725/2004 se beneficien adicionalmente da implantación dunha mellora da protección aplicada ao resto da zona de actividades portuarias.

A Directiva 2005/65/CE establece, para cada porto en que exista unha ou varias instalacións portuarias afectadas polo Regulamento (CE) n.º 725/2004, a obriga de desenvolver e aplicar un plan de protección portuaria, fundamentado no resultado dunha avaliación de riscos de ameazas de sucesos contra a protección marítima, incluíndo a análise de riscos das instalacións portuarias requirida polo citado regulamento. Unha detallada división de tarefas e prácticas no plan de protección portuaria contribuirá a mellorar a eficacia das medidas de protección preventivas e correctoras que se adoptarán no requirido pola directiva.

Polo que respecta ao sistema portuario de interese xeral, o artigo 132.1 da Lei 48/2003, do 26 de novembro, de réxime económico e de prestación de servizos dos portos de interese xeral, establece que a autoridade portuaria controlará no ámbito portuario o cumprimento da normativa que afecte, entre outros ámbitos, os sistemas de seguraza, incluídos os que se refiran á protección ante actos antisociais e terroristas, sen prexuízo das competencias doutros órganos das administracións públicas e das responsabilidades que nesta materia lles correspondan aos usuarios e concesionarios do porto.

Así mesmo, no número 3 do citado artigo establécese que cada autoridade portuaria elaborará, logo de informe favorable do Ministerio de Interior e do órgano autonómico con competencias en materia de seguraza pública sobre aqueles aspectos que sexan da súa competencia, un plan para a protección de buques, pasaxeiros e mercadorías nas áreas portuarias contra actos antisociais e terroristas que, unha vez aprobado, formará parte das ordenanzas portuarias.

A Orde do ministro de Fomento do 17 de xuño de 2004, en relación coa protección das instalacións portuarias, tivo por obxecto determinar as responsabilidades dos organismos dese departamento competentes en materia de protección marítima dos buques e das instalacións portuarias, como complemento da lexislación específica ata daquela vixente na dita materia.

Este real decreto traspón a Directiva 2005/65/CE ao ordenamento xurídico español e desenvolve as medidas que nela se recollen, en particular as relacionadas co establecemento dunhas regras básicas aplicables ao sistema portuario español, a definición dun mecanismo para a aplicación das ditas regras e o deseño e a implantación dos adecuados mecanismos de monitorización do seu cumprimento. Considerando que en materia de protección portuaria conflúen competencias de diferentes entidades e organismos, que se deberán exercer en coordinación coas que as Forzas Armadas teñen atribuídas en relación coa vixilancia e a seguraza dos espazos marítimos en virtude da Lei orgánica 5/2005, do 17 de novembro, de defensa nacional, é necesario, igualmente, crear estruturas consultivas a nivel local para o asesoramento na análise e na definición de aspectos relacionados coa protección dos buques, das instalacións portuarias e dos portos, o que permitirá a harmonización de criterios e a implantación coordinada dos requisitos establecidos no ámbito de aplicación deste real decreto. É destacable, ademais, a inclusión de procedementos e directrices encamiñados a lograr a necesaria coordinación entre os axentes involucrados na aplicación da normativa, a

mellora da axilidade na transmisión de información para a axeitada toma de decisións, a harmonización de criterios e métodos aplicables no deseño do sistema de xestión da protección do transporte marítimo, a súa implantación, a verificación da súa eficiencia, os mecanismos de mellora continuada, e os labores de supervisión e control da súa aplicación.

Por último, a experiencia derivada da aplicación da normativa relacionada coa mellora da protección dos buques e das instalacións portuarias aconsella incluír neste real decreto diversos aspectos que facilitan a harmonización das disposicións incluídas no Regulamento (CE) n.º 725/2004, coas da Directiva 2005/65/CE, en especial na determinación dos órganos competentes para a aplicación das medidas previstas nestas.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Fomento e do ministro do Interior, coa aprobación previa da ministra de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión de día 7 de decembro de 2007,

DISPÓN O:

TÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establecer medidas orientadas a aumentar a protección dos portos fronte á ameaza de sucesos ou actos ilícitos deliberados que afectan a protección marítima, así como determinar as entidades e organismos competentes na aplicación das medidas contidas na normativa sobre protección do transporte marítimo.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos deste real decreto entenderase por:

1) Autoridade de protección portuaria: o organismo competente en materia de protección dun determinado porto.

2) Código PBIP: o código internacional para a protección dos buques e das instalacións portuarias, aprobado pola Organización Marítima Internacional (OMI), na súa versión actualizada, e coñecido como «ISPS Code» na súa versión en idioma inglés.

3) Entidade xestora do porto: a entidade pública que ten ao seu cargo a administración e a xestión dun porto.

4) Instalación portuaria: zona do porto situada dentro dos límites determinados pola autoridade de protección portuaria xestora do porto en que está situada, onde ten lugar unha interface buque-porto, incluíndo, segundo se considere necesario, zonas tales como fondeadoiros, atracadoiros de espera e accesos desde o mar.

5) Interface buque-porto: a interacción que ten lugar cando un buque se ve afectado directa e inmediatamente por actividades que entrañan o movemento de persoas ou mercadorías, ou a prestación de servizos portuarios ao buque ou desde o buque.

6) Porto: zona de terra e de auga, cos límites establecidos pola administración competente, dotada dunhas obras e equipamento que faciliten as operacións de transporte marítimo comercial.

7) Punto nacional de contacto para a protección portuaria (PCPP): o organismo designado para servir de punto de contacto para a Comisión Europea e outros Estados membros, así como para facilitar, supervisar e proporcionar información sobre a aplicación das medidas de protección portuaria establecidas neste real decreto.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

1. As disposicións deste real decreto serán de aplicación aos portos situados en territorio español que alberguen unha ou máis instalacións portuarias, incluíndo as instalacións náuticas, varadoiros ou estaleiros, que presen servizo:

a) Aos seguintes tipos de buques dedicados a viaxes internacionais:

1.º Buques de pasaxe, incluídas as naves de pasaxe de gran velocidade.

2.º Buques de carga, incluídas as naves de gran velocidade, de arqueo bruto (GT) igual ou superior a 500.

3.º Unidades móbiles de perforación mar aberto.

b) A buques de pasaxe dedicados ao tráfico nacional pertencentes ás clases A e B, segundo a definición do Real decreto 1247/1999, do 16 de xullo, sobre regras e normas de segurancia aplicables aos buques de pasaxe que realicen travesías entre portos españois, e ás súas compañías.

2. Neste real decreto determinanse, así mesmo, os órganos que teñen asignadas as competencias para o exercicio das funcións de protección dos portos e do transporte marítimo.

3. Este real decreto non será de aplicación aos portos, bases, estacións, arsenais e instalacións navais de carácter militar.

4. Para a aplicación deste real decreto aos portos terase en consideración a análise das ameazas que se puidesen orixinar nas súas zonas adxacentes, para verificar se estas teñen algunha incidencia na protección do porto. Mediante unha orde conxunta dos ministros de Fomento e do Interior determinaranse os supostos en que é procedente a ampliación do ámbito de aplicación deste real decreto ás zonas adxacentes e a súa extensión.

TÍTULO II

Funcións

Artigo 4. *Autoridade nacional competente para a protección marítima.*

1. A Secretaría Xeral de Transportes do Ministerio de Fomento é o órgano da Administración xeral do Estado designado como autoridade nacional competente para a protección marítima.

2. Son funcións da autoridade nacional competente para a protección marítima as seguintes:

a) A coordinación, implantación e supervisión da aplicación das medidas de protección previstas neste real decreto e no resto da normativa aplicable.

b) A aprobación das directrices para a realización e desenvolvemento da avaliación e do plan de protección das instalacións portuarias.

Artigo 5. *Ministerio do Interior.*

O Ministerio do Interior exercerá as seguintes funcións sobre protección marítima:

1.º Establecer os niveis de protección marítima para os buques con dereito a enarborar pavillón español ou para unha determinada zona de navegación en augas españolas.

2.º Establecer os contidos mínimos dos cursos de formación para os oficiais de protección dos buques e para os oficiais da compañía para a protección marítima.

3.º Establecer os contidos mínimos dos plans de protección dos buques.

4.º Coordinar a actuación das forzas e corpos de seguranza do Estado en caso de recibir unha alerta de protección.

5.º Dirixir e coordinar as actuacións en caso de incidente real, a través das delegacións ou subdelegacións do Goberno.

6.º Establecer os niveis de protección marítima que adoptarán as instalacións portuarias e os portos, informando sobre as medidas específicas de protección complementarias que se implantarán, se é o caso, ademais das establecidas para os ditos niveis polos plans de protección dos portos e das instalacións portuarias afectadas, cando se activen os niveis de protección 2 e 3, así como o período de tempo en que se deberán manter activados os ditos niveis de protección 2 e 3.

7.º Establecer os contidos mínimos dos programas de formación dos oficiais de protección das instalacións portuarias e dos portos e para a acreditación dos ditos oficiais de protección.

8.º Establecer os contidos mínimos dos plans de protección das instalacións portuarias e dos portos.

9.º Aprobar as avaliacións da protección dos portos e os plans de protección dos portos.

Artigo 6. *Dirección Xeral da Mariña Mercante.*

Para os efectos deste real decreto, correspóndenlle á Dirección Xeral da Mariña Mercante as funcións que, no ámbito da seguranza marítima, están relacionadas coa protección dos buques e, en particular, as seguintes:

a) En relación con buques de bandeira española:

1.º Aprobar os plans de protección dos buques e as súas modificacións.

2.º Verificar a bordo a implantación dos plans de protección dos buques.

3.º Emitir o correspondente certificado internacional de protección do buque.

4.º Verificar a formación dos oficiais de protección dos buques e os oficiais da compañía para a protección marítima. Para tales efectos, correspóndelle aprobar os programas de formación, as condicións de homologación e control dos centros de formación e as condicións de obtención dos certificados de especialidade de oficial de protección do buque e de oficial da compañía para a protección marítima.

5.º Autorizar as organizacións de protección recoñecidas para actuar en nome da Administración no que afecta a protección dos buques e en relación coas compañías.

b) Respecto de buques de bandeira estranxeira que toquen porto español, deberá realizar, como Estado reitor do porto, as comprobacións correspondentes en materia de protección marítima.

Artigo 7. *Autoridade de protección portuaria.*

1. A autoridade de protección portuaria será a entidade xestora do porto correspondente, podéndose designar unha mesma autoridade de protección para máis dun porto.

2. Son funcións da autoridade de protección portuaria as seguintes:

a) O control, no ámbito portuario, do cumprimento da normativa que afecte a protección marítima das instalacións portuarias e do porto, sen prexuízo das competencias que correspondan a outros órganos das administracións públicas e das responsabilidades que nesta materia lles correspondan aos usuarios e concesionarios do porto.

b) A identificación dos límites do porto e das instalacións portuarias a que sexa de aplicación este real decreto baseándose nos resultados das avaliacións de protección que se realizen.

c) A aprobación da avaliación da protección das instalacións portuarias.

d) A aprobación do plan de protección da instalación portuaria e a súa modificación.

e) A avaliación da protección do porto, incluíndo a avaliación dos riscos de ameazas que determinadas instalacións externas ao porto, adxacentes a este, puidesen representar para o porto. Poderá autorizar a realizar a dita avaliación unha organización de protección recoñecida para os portos e a tramitar a súa aprobación de acordo co establecido no artigo 10.

f) A elaboración do plan de protección do porto baseándose na correspondente avaliación da protección, podendo autorizar unha organización de protección portuaria recoñecida a realización da dita tarefa, e efectuar a tramitación para a súa aprobación segundo o disposto no artigo 11.

g) A aplicación do plan de protección do porto e asegurar a súa implantación, cumprimento, actualización e mellora, sen prexuízo das competencias en materia de seguranza ou protección doutros organismos.

h) A designación do oficial de protección das instalacións portuarias xestionadas directamente pola autoridade de protección portuaria e do oficial de protección do porto, asignándolles as súas funcións e responsabilidades.

i) A identificación dos oficiais de protección das instalacións portuarias outorgadas en concesión situadas nos portos que xestionan, verificar que cumpren cos requisitos de acreditación aplicables e que teñen asignadas, por parte dos titulares das ditas instalacións, as súas funcións e responsabilidades.

j) Informar a autoridade nacional competente para a protección marítima sobre a identificación das instalacións portuarias e dos portos afectados que deben dispoñer dun plan de protección.

k) A emisión da declaración de cumprimento das instalacións portuarias.

3. A autoridade de protección portuaria decidirá o ámbito de aplicación do Regulamento (CE) n.º 725/2004 naquelas instalacións portuarias situadas nos portos baixo a súa titularidade que, aínda que sexan utilizadas fundamentalmente por buques que non estean dedicados a viaxes internacionais, teñan que prestar en ocasións servizo a buques que cheguen a elas ou levanten áncoras desde elas nunha viaxe internacional e informará diso a autoridade nacional competente para a protección marítima.

Artigo 8. *Comité consultivo de protección do porto.*

1. A autoridade de protección portuaria constituirá, para cada un dos portos que xestiona, un comité consultivo de protección do porto co obxecto de prestar asesoramento no desenvolvemento dos procedementos ou directrices tendentes á mellora da implantación das medidas de protección do porto.

2. O Comité consultivo de protección do porto estará integrado polos seguintes membros:

a) Un representante designado pola autoridade de protección portuaria, quen presidirá o comité.

b) Un representante da capitánía marítima.

c) O oficial de protección do porto, que actuará como secretario con voz e voto.

d) Un representante da delegación do Goberno.

e) Un representante da Administración de alfándegas.

f) Un representante por cada un dos corpos e forzas de seguranza do Estado con competencias no porto.

g) Un representante da Comandancia Naval.

h) Un representante da administración responsable en materia de protección civil.

i) Un representante da administración responsable do control sanitario.

Os membros do Comité consultivo serán nomeados polo presidente da autoridade portuaria, por proposta da autoridade responsable do órgano ou institución a que representan. A autoridade de protección portuaria poderá invitar a participar no comité a outros representantes das organizacións e entidades públicas e privadas relacionadas coa protección portuaria e coa comunidade portuaria no ámbito dos ditos portos.

3. Son funcións do Comité consultivo de protección do porto as seguintes:

a) Aprobar o seu regulamento de funcionamento interno.

b) Desenvolver procedementos e protocolos de colaboración e coordinación entre os organismos e entidades participantes, e entre elas e o resto dos organismos e entidades afectadas ou interesadas en materias de protección dos buques, das instalacións portuarias e dos portos.

c) Proponer suxestións e recomendacións para a autoridade nacional competente para a protección marítima para a mellora da protección do transporte marítimo, dos buques, das instalacións portuarias e dos portos.

e) Emitir informe sobre a avaliación e o plan de protección do porto e as súas modificacións, con carácter previo á súa aprobación.

f) Asistir a autoridade de protección portuaria en situacións de crise.

g) Colaborar na programación e o desenvolvemento dos exercicios e prácticas de protección das instalacións portuarias e os portos.

4. O Comité consultivo de protección do porto reunirse, polo menos cada seis meses, podendo ser convocado en calquera momento por calquera dos seus membros nos casos que así o aconselle a existencia de situacións de ameazas contra a protección marítima dos portos ou as instalacións portuarias.

5. A autoridade de protección portuaria prestará o apoio administrativo e técnico necesario para o funcionamento do comité.

Artigo 9. Punto nacional de contacto para a protección marítima e portuaria.

A Secretaría Xeral de Transportes do Ministerio de Fomento é o punto de contacto nacional para a protección marítima e, así mesmo, é o punto nacional de contacto para a protección portuaria.

TÍTULO III

Medidas de protección e procedementos

CAPÍTULO I

Protección dos portos

Artigo 10. Avaliación da protección do porto.

1. Cada autoridade de protección portuaria velará por que se efectúe unha avaliación da protección dos portos que xestiona, incluídos no ámbito de aplicación deste real decreto. Esta avaliación será realizada ben pola autoridade de protección portuaria ou ben por unha organización de protección portuaria recoñecida autorizada por ela.

2. As avaliacións de protección dos portos reflectirán e considerarán debidamente:

a) As peculiaridades das distintas partes do porto.

b) As zonas adxacentes ao porto que teñan unha incidencia na protección do porto.

c) As avaliacións de protección das instalacións portuarias que se encontren dentro dos límites do porto.

3. A avaliación dos riscos das ameazas que puidesen sobrevir das zonas adxacentes ao porto realizarase de forma coordinada cos titulares das ditas zonas e coas administracións con competencias en materia de seguranza pública nas ditas zonas.

4. As avaliacións de protección do porto deberanse efectuar tendo en conta, como mínimo, as prescricións detalladas no anexo I.

5. A autoridade nacional competente para a protección marítima aprobará a metodoloxía de traballo para a realización das avaliacións de protección do porto.

6. A autoridade de protección portuaria remitirá as avaliacións da protección ao Ministerio do Interior para a súa aprobación, logo de informe do comité consultivo de protección do porto e, se é o caso, do informe do órgano autonómico con competencias en materia de seguranza pública.

7. A avaliación da protección do porto deberá ser revisada sempre que se rexistre un suceso que afecte a protección do porto cuxos riscos non fosen previamente avaliados, se detecte un incumprimento grave ou un cambio importante das ameazas de sucesos que afectan a protección do porto e, polo menos, cada cinco anos desde a data da súa aprobación. A revisión deberá ter en conta os posibles cambios de ameazas e a modificación das circunstancias en que foi efectuada a anterior avaliación.

Artigo 11. Plan de protección do porto.

1. Cada autoridade de protección portuaria elaborará un plan de protección do porto para cada porto que xestione e se encontre incluído no ámbito de aplicación deste real decreto. O dito plan deberá ter en conta os resultados da avaliación da protección do porto correspondente, realizada segundo o disposto no artigo 10.

2. O plan de protección do porto abordará, adecuadamente, as peculiaridades das distintas partes do porto, integrará os plans de protección das instalacións portuarias que estean dentro dos seus límites e incluírá procedementos de coordinación con outros plans de seguranza ou emerxencia establecidos no porto.

Así mesmo, o plan de protección do porto deberá especificar, para cada un dos niveis de protección a que se refire o artigo 14, os procedementos que se deben seguir, as medidas que se deben aplicar e as actuacións que se deben emprender.

3. A autoridade de protección portuaria poderá autorizar unha organización de protección recoñecida para que elabore o plan de protección do porto dun ou varios portos cuxa xestión lle fose atribuída.

4. O plan de protección do porto elaborárase tendo en conta, como mínimo, as prescricións detalladas que figuran no anexo II, así como as directrices e metodoloxía establecida, se é o caso, pola autoridade nacional competente para a protección marítima. O dito plan incluírá medidas de protección que se lles aplicarán aos pasaxeiros e aos vehículos que vaian embarcar en buques de transbordo rodado que transporten pasaxeiros e vehículos.

5. A autoridade de protección portuaria remitirá o plan de protección do porto ao Ministerio do Interior para a súa aprobación, logo de informe do comité consultivo de protección do porto e, se é o caso, do órgano autonómico con competencias en materia de seguranza pública.

6. A autoridade de protección portuaria aplicará o plan de protección aprobado no porto correspondente, establecendo un control interno da súa execución mediante o procedemento previsto no propio plan de protección.

7. A autoridade de protección portuaria aplicará os procedementos establecidos para o control da confiden-

cialidade da información de acordo co establecido no artigo 21.

8. Os plans de protección do porto serán revisados, polo menos, cada cinco anos desde a súa aprobación; cando o resultado da correspondente avaliación da protección, efectuada en virtude do previsto no número 7 do artigo anterior, detecte novas ameazas de sucesos que afectan a protección marítima do porto, ou un agravamento das ameazas existentes cando se efectuou a última avaliación da protección e, por último, cando se produza un incumprimento grave.

9. As modificacións producidas como consecuencia dunha revisión do plan de protección do porto deberán ser aprobadas polo Ministerio do Interior, con carácter previo á súa implantación, sempre que afecten:

- a) Os requisitos de acceso ao porto ou a calquera área de acceso controlado.
- b) Os requisitos de control dos documentos de identificación, das equipaxes e da carga.
- c) Os procedementos para tratar situacións de circunstancias sospeitosas no relativo á carga, equipaxes, provisións ou persoas, incluíndo a designación de zonas protexidas, e o tratamento de incidentes de violación da protección do porto.
- d) Os requisitos de vixilancia de zonas, ou das actividades que se realizan nelas.
- e) As comunicacións e habilitación da protección.
- f) A notificación de incidentes de protección.
- g) Requisitos de formación e de realización de exercicios e simulacros.
- h) A organización operativa para a protección do porto e os métodos de traballo.
- i) O procedemento de adaptación e actualización do plan de protección do porto.

10. O plan de protección do porto poderase manter en formato electrónico. En tal caso, estará protexido mediante procedementos destinados a evitar que se borre, destrúa, altere ou se acceda a este sen autorización.

11. O plan de protección do porto protexeráse contra o acceso ou divulgación non autorizados. Correspóndelle á autoridade nacional de protección portuaria habilitar o acceso ao plan de protección a aqueles organismos que, logo de solicitude razoada, requiran o acceso á información contida nel. A dita consulta deberase limitar á información estritamente necesaria para o desenvolvemento das súas competencias.

Artigo 12. *Declaración de cumprimento dos portos.*

1. Os portos suxeitos ás prescricións deste real decreto deberán dispoñer dunha declaración de cumprimento outorgada polo organismo competente.

A dita declaración será solicitada pola autoridade de protección portuaria, debendo xustificar o cumprimento do previsto nos artigos 10 e 11.

2. A declaración de cumprimento terá vixencia de cinco anos desde a data da súa emisión, e será renovada por períodos sucesivos de cinco anos sempre que se comprobe previamente que o porto cumpre os requisitos previstos nos artigos anteriores.

Se o organismo competente para o outorgamento da declaración detectase o incumprimento dalgunha das prescricións de protección establecidas, a autoridade de protección portuaria deberá adoptar as medidas necesarias para a súa corrección, comunicándolle a aquela as ditas medidas, así como o programa de aplicación. As medidas e o programa de implantación correspondente deberán ser aprobados pola autoridade nacional competente para a protección marítima, con carácter previo á súa implantación.

3. A declaración de cumprimento perderá a súa validez nos seguintes casos:

- a) Ao se producir un incumprimento grave.
- b) Ao se verificar que o porto deixou de estar suxeito ao prescrito por este real decreto.

O organismo competente para o outorgamento da declaración de cumprimento comunicarlle á autoridade de protección portuaria a perda de validez da declaración, quen deberá adoptar as medidas correctoras necesarias para solicitar e obter novamente a declaración de cumprimento.

Artigo 13. *Exercicios e prácticas de protección nos portos.*

1. Co fin de garantir a eficaz aplicación do plan de protección da instalación portuaria, a competencia do persoal para desempeñar as tarefas de protección que lle fosen encomendadas e a identificación das eventuais deficiencias do sistema de protección establecido que deban ser corrixidas, o oficial de protección do porto, oído o comité consultivo de protección do porto, efectuará a planificación e programación de exercicios de protección do porto correspondente, de conformidade co previsto no plan de protección do porto, para o que se solicitará a colaboración dos oficiais de protección das instalacións portuarias. Estes exercicios poderán consistir:

- a) Nunha análise teórica de determinados aspectos da protección do porto baseándose en documentos, planos e outros elementos.
- b) Nunha análise da situación física e operativa de determinados aspectos do porto relacionados coa protección.

2. Polo menos unha vez ao ano e, como máximo, cada 18 meses, realizarase unha práctica de protección do porto, co obxecto de verificar a eficacia da aplicación do prescrito no plan de protección do porto, para o que se establecerá a necesaria colaboración e coordinación cos oficiais de protección das instalacións portuarias situadas no porto.

3. A autoridade nacional competente para a protección marítima poderá promover a execución de exercicios ou simulacros de ámbito nacional.

CAPÍTULO II

Niveis de protección

Artigo 14. *Niveis de protección marítima.*

1. Establécense tres niveis de protección marítima nos portos a que lles sexa de aplicación este real decreto:

- a) Nivel de protección 1: o nivel en que se deben manter medidas mínimas axeitadas de protección en todo momento.
- b) Nivel de protección 2: o nivel en que se deberán manter medidas adecuadas de protección adicionais durante un período de tempo, como resultado dun aumento de risco de que aconteza un suceso que afecte a protección marítima.
- c) Nivel de protección 3: o nivel en que se deberán manter máis medidas concretas de protección que as incluídas no nivel 2, durante un período de tempo limitado, cando sexa probable ou inminente un suceso que afecte a protección marítima, aínda que non sexa posible determinar o albo concreto.

2. A determinación do nivel de protección marítima axustarase ás seguintes regras:

a) Correspóndelle ao Ministerio do Interior determinar os niveis de protección en que deben operar os portos. Tras recibir a notificación do nivel de protección fixado polo Ministerio do Interior, o oficial de protección do porto adoptará, de forma inmediata, as medidas establecidas no plan de protección do porto para tal nivel de protección.

b) A autoridade de protección portuaria poderá, non obstante, adoptar as medidas contidas no plan de protección do porto correspondentes a un nivel de protección superior a aquel en que está operando, en caso de dispoñer de información, que se poida considerar verosímil, acerca da ameaza dun suceso contra a protección marítima. As medidas adicionais de protección que adopte en tal caso a autoridade de protección portuaria deberánlle ser comunicadas ao Ministerio do Interior, que as confirmará, modificará ou suspenderá de inmediato.

c) Non se admitirá no porto ningún buque que teña asignada pola súa administración responsable un nivel de protección inferior ao nivel de protección en que está operando o porto. Se o Ministerio do Interior ou a autoridade de protección portuaria, en aplicación do previsto na letra b) anterior, acordan a aplicación de medidas doutro nivel de protección, poderanlle exixir ao buque que adopte as medidas pertinentes.

CAPÍTULO III

Oficiais de protección e acreditación

Artigo 15. *Designación e acreditación dos oficiais de protección do porto.*

1. A autoridade de protección portuaria designará un oficial de protección do porto. Cada porto disporá, preferentemente, dun oficial de protección do porto, pero poderá compartir con outro porto, cando sexa posible, o mesmo oficial de protección.

Cando os nomeamentos de oficial de protección do porto e de oficial de protección da instalación ou instalacións portuarias non concorran na mesma persoa, a autoridade de protección portuaria asegurarse de que exista unha estreita colaboración entre ambos os dous, ditando, para o efecto, as instrucións que sexan precisas.

2. O oficial de protección do porto, así como o persoal con funcións específicas de protección neste, deberán dispoñer dun axeitado nivel de formación en materia de protección marítima para desempeñar as funcións que teñen atribuídas, e disporán das titulacións ou acreditacións xustificativas de ter recibido a formación requirida para actuar como oficial de protección.

3. Os oficiais de protección do porto desempeñarán a función de punto de contacto para os asuntos relativos á protección do porto para o cal foron designados.

CAPÍTULO IV

Organizacións recoñecidas

Artigo 16. *Organizacións de protección recoñecidas para portos e instalacións portuarias.*

As avaliacións de protección das instalacións portuarias, dos portos, os plans de protección das instalacións portuarias e dos portos, así como as súas modificacións, poderán ser realizadas, logo de autorización da autoridade de protección portuaria, por unha organización de protección recoñecida para portos e instalacións portuarias. As ditas organizacións poderán, así mesmo, asesorar

a autoridade de protección do porto en relación cos ditos instrumentos.

As organizacións de protección recoñecidas para portos e instalacións portuarias deberán dispoñer de acreditación. Por orde conxunta dos ministros do Interior e de Fomento estableceranse as condicións mínimas que deben cumprir as ditas organizacións para obter unha acreditación.

CAPÍTULO V

Disposicións de control complementarias

Artigo 17. *Control de arquivos, informes e rexistros.*

1. Os oficiais de protección dos portos que sufrisen un incidente de protección elaborarán un informe que recolla os feitos acontecidos e o procedemento seguido desde o seu inicio ata a súa finalización que será remitido, o antes posible, ao oficial de protección do buque que puidese resultar afectado polo dito incidente e á autoridade de protección portuaria. Os informes deberánse conservar, polo menos, durante os tres anos seguintes á data da súa emisión.

2. O oficial de protección do porto elaborará rexistros que conservará, durante polo menos tres anos desde a súa data de emisión, das seguintes actividades e incidentes:

- a) Formación do persoal.
- b) Exercicios e simulacros.
- c) Ameazas e incidentes de protección sufridos.
- d) Violacións da protección.
- e) Cambios dos niveis de protección activados.
- f) Auditorías internas.
- g) Mantemento, calibración e ensaios dos equipamentos e sistemas de protección existentes na instalación portuaria.

3. Todos os informes e rexistros a que se refire este artigo deberánse protexer contra o acceso ou a divulgación non autorizada, e estarán á disposición da autoridade competente que xustificadamente os solicite e teña dereito a coñecelos, incluíndo os inspectores que realicen inspeccións regulamentarias nos buques, instalacións portuarias ou portos.

Artigo 18. *Actividades non reguladas.*

Os plans de protección dos portos deben incluír procedementos para garantir que a respectiva protección non resulta comprometida en casos de calquera interface buque-porto ou buque-buque en que interveña unha instalación portuaria ou buque non comprendido no artigo 3.1.

Artigo 19. *Subministración de información sobre a protección antes da entrada dun buque a un porto.*

1. Todo buque incluído no artigo 3.1 que solicite escala nun porto deberalles remitir, coa debida antelación, á autoridade de protección portuaria e á capitania marítima correspondente, a seguinte información:

- a) Confirmación da existencia dun certificado válido do buque, indicando o nome da autoridade que o expediu.
- b) Nivel de protección a que opera o buque nese momento.
- c) Nivel de protección a que operara o buque en calquera porto anterior onde realizase unha operación de interface buque-porto.
- d) Medidas especiais ou adicionais de protección que tomase o buque en calquera porto anterior onde realizase unha operación de interface buque-porto.

e) Procedementos de protección do buque durante calquera actividade de buque a buque.

f) Calquera outra información de carácter práctico relacionada coa protección, coa excepción do contido do plan de protección do buque, de acordo coas recomendacións contidas na parte B do Código PBIP.

A información a que se refiren as letras c), d) e e) deberá comprender a relativa ás últimas dez instalacións portuarias visitadas polo buque.

O contido da dita información deberállela remitir a autoridade de protección portuaria ao oficial de protección do porto, ao oficial de protección da instalación portuaria en que o buque pretenda facer escala e á correspondente comandancia da Garda Civil.

2. A información citada no parágrafo anterior será facilitada:

a) Con, polo menos, 24 horas de antelación á entrada do buque no porto.

b) Como máis tarde, no momento en que o buque saia do porto anterior, se a duración da viaxe é inferior a 24 horas.

c) Se non se coñece o porto de escala ou se este se modifica durante a viaxe, desde o momento en que ese porto de escala é coñecido.

3. A autoridade de protección portuaria denegará a entrada ao porto a todo buque respecto do que non se reciba a información requirida no número 1, agás se o buque se atopa exento da subministración da dita información ao abeiro do establecido polo número 5 deste artigo.

4. O oficial de protección da instalación portuaria e o do porto elaborarán, respectivamente, un informe sobre o procedemento seguido con cada buque que estivese sometido a un suceso que afecte a protección marítima.

5. A Dirección Xeral da Mariña Mercante, logo de solicitude xustificada de compañía, pode eximir da obriga establecida no número 1 os buques dedicados a servizos regulares entre instalacións portuarias de portos situados en territorio español, sempre que se cumpran as seguintes condicións:

a) Que a compañía explotadora dos servizos regulares confeccione e teña ao día unha lista dos buques afectados e llela transmita á capitanía marítima e á autoridade de protección dos portos de escala correspondentes.

b) Que por cada viaxe realizada se teña á disposición da capitanía marítima e da autoridade de protección portuaria, por se a solicitase, a información mencionada no número 1 deste artigo.

6. Cando se preste un servizo regular internacional entre un porto español e outro doutro Estado pertencente á Unión Europea, a Dirección Xeral da Mariña Mercante poderalle solicitar á autoridade competente do outro Estado a concesión dunha exención para o dito servizo conforme as condicións establecidas no número 5. Así mesmo, a Dirección Xeral da Mariña Mercante será o órgano competente para a concesión das exencións solicitadas por outro Estado para os portos españois de escala, debendo emitir informe previo a autoridade de protección portuaria española afectada.

7. A capitanía marítima e a autoridade de protección portuaria afectada verificarán, cada seis meses, o cumprimento das condicións establecidas no número 5 deste artigo. Se algunha das condicións establecidas na exención se deixase de cumprir, informarase diso á Dirección Xeral da Mariña Mercante, que deixará sen efecto a exención outorgada á compañía, dándolle traslado a esta da súa resolución.

A Dirección Xeral da Mariña Mercante elaborará unha lista das compañías e buques que desfruten de exencións de aplicación deste artigo, que se deberá manter actuali-

zada, e será remitida pola Secretaría Xeral de Transportes á Comisión Europea e a todo Estado membro afectado polas liñas regulares de compañías que desfruten das ditas exencións.

Sen prexuízo do previsto no número 5, a capitanía marítima ou a autoridade de protección portuaria poderá, por motivos de seguranza e protección, e procedendo caso por caso, solicitar que se lle facilite a información a que se refire o número 1 de artigo, antes da entrada do buque ao porto.

Artigo 20. *Control do acceso aos portos.*

1. O control de acceso aos portos efectuarase segundo o disposto no correspondente plan de protección.

2. Os sistemas de control de accesos non poderán impedir ou restrinxir a actuación das persoas compoñentes dos corpos ou forzas de seguranza do Estado, nin de calquera outra autoridade con competencias na área portuaria, sempre que estean debidamente acreditadas e identificadas, debéndose prestar a necesaria colaboración e información recíproca entre os compoñentes das forzas e corpos de seguranza e os integrantes de controis de acceso, para o mellor e máis eficaz cumprimento das funcións de ambos.

Artigo 21. *Tratamento da información de protección.*

As autoridades de protección portuaria, así como as entidades e organismos públicos e privados responsables da aplicación deste real decreto deberán establecer e aplicar os procedementos necesarios para asegurar o mantemento da confidencialidade das materias tratadas nel, contra accesos ou divulgación non autorizados, en particular no relativo a:

a) Información relativa ás avaliacións de protección e plans de protección dos buques, das instalacións portuarias e dos portos.

b) Información relativa aos informes e rexistros previstos neste real decreto.

Así mesmo, deberase cumprir o deber de confidencialidade respecto dos informes e rexistros a que se refire o artigo 17.3.

Artigo 22. *Control da aplicación da normativa sobre protección marítima.*

Establecerase un sistema de inspeccións que garanta a supervisión periódica da implantación dos plans de protección dos portos. Mediante unha orde conxunta dos ministros de Fomento e do Interior, regularanse os seguintes aspectos do sistema de inspeccións:

a) Requisitos mínimos de capacidade, funcións e responsabilidades dos inspectores.

b) Procedemento de recoñecemento e acreditación dos inspectores.

c) Normas xerais de funcionamento do sistema de inspeccións.

d) Plan de formación para os inspectores.

e) Procedemento de tramitación e control documental dos informes correspondentes.

f) Procedementos para garantir a confidencialidade da información relativa ás inspeccións.

Disposición adicional primeira. *Asignación de funcións nos portos de interese xeral e nas instalacións portuarias situadas na súa zona de servizo.*

1. As autoridades portuarias dos portos de interese xeral terán a consideración de autoridade de protección

portuaria dos portos cuxa xestión teñan atribuída e deberán exercer as funcións que lles encomenda este real decreto.

2. O organismo público Portos do Estado desenvolverá as seguintes funcións sobre protección portuaria:

a) A coordinación xeral cos diferentes órganos da Administración xeral do Estado que teñan asignadas competencias en relación coa protección das instalacións portuarias e dos portos.

b) O outorgamento da declaración de cumprimento do porto, conforme o previsto no artigo 12.

c) A acreditación dos oficiais de protección das instalacións portuarias e dos portos, conforme o procedemento que aprobe o consello reitor, e a autorización dos centros de formación. O contido mínimo dos cursos deberá ser aprobado de conformidade cos criterios indicados polo órgano competente do Ministerio do Interior.

A acreditación terá unha validez de cinco anos, debendo determinar o dito órgano reitor o procedemento para obter a súa renovación, así como os supostos que supoñan a súa perda de validez.

d) O desenvolvemento, implantación e aplicación do sistema de inspeccións sobre implantación dos plans de protección das instalacións portuarias e dos portos.

e) O recoñecemento e acreditación das organizacións de protección recoñecidas para as instalacións portuarias e para os portos.

f) A fixación de criterios para o establecemento de acordos entre portos españois e os doutros gobernos contratantes do Convenio SOLAS na súa versión emendada, en materia de protección portuaria de forma que, durante a interface buque-porto se permita o mantemento da eficacia das medidas de protección regulamentariamente exixibles, se poida facilitar o tráfico marítimo, en particular en materia de intermodalidade, loxística e transporte combinado, así como no ámbito do transporte marítimo de curta distancia, e no tráfico marítimo de pasaxeiros e vehículos en buques de pasaxe de transbordo rodado.

g) O desenvolvemento, administración e control dun sistema informático que facilite a implantación da normativa relativa á protección das instalacións portuarias e os portos do sistema portuario español, a xestión da protección portuaria, o enlace entre outros organismos no ámbito nacional e internacional relacionados coa dita normativa, así como un doado acceso á información contida nos correspondentes plans de protección e a salvagarda do mantemento da confidencialidade da información xestionada no dito sistema.

h) O desenvolvemento de sistemas de xestión da protección portuaria que permitan a súa integración con outros sistemas de control da seguranza requiridos no ámbito portuario por outra normativa.

Disposición adicional segunda. *Integración da información sobre protección no documento único de escala.*

O Ministerio de Fomento poderá establecer a integración da información sobre protección que, de conformidade co previsto no artigo 19, deba subministrarse o buque, no documento único de escala regulado na Orde FOM/3056/2002, do 29 de novembro, pola que se establece o procedemento integrado de escala nos portos de interese xeral.

Disposición adicional terceira. *Coordinación do plan de protección do porto con outros plans de protección.*

O plan de protección do porto deberá incorporar os procedementos de coordinación necesarios con outros plans de protección civil, en particular co plan de emerxencia interior do porto previsto no artigo 132.2 da Lei 48/2003, así como co plan interior de continxencias do porto a que fai referencia o artigo 129.1 da dita lei.

Disposición transitoria única. *Réxime sancionador.*

Ata que se aprobe por lei un réxime específico sancionador en materia de protección portuaria, aplicarase o réxime previsto no título IV da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante ou, cando corresponda, as normas reguladoras da seguranza pública.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro das competencias que o artigo 149.1.20.^a e 29.ª da Constitución lle atribúe ao Estado en materia de mariña mercante e de seguranza pública.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase ao dereito español a Directiva 2005/65/CE do Parlamento e o Consello, do 26 de outubro de 2005, sobre a mellora da protección portuaria.

Disposición derradeira terceira. *Habilitación normativa.*

O ministro de Fomento e o ministro do Interior, no ámbito das súas competencias, aprobarán as normas precisas para o desenvolvemento e aplicación deste real decreto.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 7 de decembro de 2007.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANEXO I

Avaliación da protección portuaria

A avaliación da protección portuaria é o fundamento da elaboración do plan de protección portuaria e da súa posterior execución. A dita avaliación incluírá, como mínimo, o seguinte:

1. Identificación e avaliación dos bens e infraestruturas que se deben protexer.

2. Determinación das posibles ameazas a eses bens e infraestruturas e da probabilidade de que se concreten, co fin de establecer medidas de protección e unha xerarquización destas.

3. Determinación, selección e xerarquización das contramedidas e cambios de procedemento e do seu grao de eficacia para reducir a vulnerabilidade.

4. Determinación dos puntos débiles, incluídos os relacionados co factor humano, nas infraestruturas, políticas e procedementos.

Para tal fin, a avaliación incluírá, polo menos, os seguintes aspectos:

1. Determinación de todas as zonas do porto pertinentes para a protección, o cal inclúe a fixación dos seus límites. Isto comprende as instalacións portuarias xa

suxeitas ás disposicións do Regulamento (CE) n.º 725/2004, cuxa avaliación de risco servirá de base.

2. Determinación dos aspectos relacionados coa protección derivados da interface entre a instalación portuaria e outras medidas de protección do porto.

3. Identificación do persoal portuario que se deba someter a un control de antecedentes ou a unha habilitación de seguraza debido á súa incidencia en zonas de alto risco.

4. Subdivisión do porto, se se considera oportuno, segundo a probabilidade de sucesos que afecten a protección marítima. As zonas non se considerarán exclusivamente en función do seu perfil como posible albo, senón tamén en función do seu potencial como lugar de paso cara a zonas veciñas que se poidan converter en obxectivo de tales actos.

5. Determinación das variacións do risco, por exemplo, a estacionalidade.

6. Determinación das características específicas de cada subzona, tales como situación, accesos, subministración de enerxía eléctrica, sistema de comunicacións, propiedade, usuarios e outros factores considerados pertinentes para a protección.

7. Elaboración de supostos de ameazas para o porto. A totalidade do porto, ou ben partes concretas da súa infraestrutura, carga, equipaxe, persoas ou equipamento de transporte no porto, poden ser albo directo dunha ameaza identificada.

8. Establecemento das consecuencias concretas dun suposto de ameaza. As consecuencias poden repercutir nunha ou máis subzonas. Deberanse determinar consecuencias tanto directas como indirectas. Merece particular atención o risco de vítimas humanas.

9. Determinación dos posibles efectos colaterais dun ataque á seguraza.

10. Determinación das vulnerabilidades de cada subzona.

11. Determinación de todos os aspectos organizativos que sexan pertinentes para a protección portuaria en xeral, incluída a diversidade de autoridades, normas e procedementos.

12. Determinación das vulnerabilidades en relación cos aspectos organizativo, normativo e procedemental da protección global do porto.

13. Determinación de medidas, procedementos e actuacións para reducir as vulnerabilidades críticas. Deberíase prestar especial atención á necesidade e aos medios de controlar o acceso ou restrinxilo á totalidade do porto ou a partes concretas del, tales como identificación de pasaxeiros, empregados do porto e outros traballadores, visitantes e tripulacións, requisitos de vixilancia de zonas ou actividades, e control de carga e equipaxes. As medidas, procedementos e actuacións deberanse adaptar ao risco percibido, que pode diferir entre as zonas portuarias.

14. Determinación das medidas, procedementos e actuacións que se deberán reforzar en caso de incremento do nivel de protección.

15. Determinación de prescricións específicas para tratar problemas clásicos, como cargas, equipaxes, combustible, provisiones ou persoas sospeitosas, paquetes descoñecidos ou perigos coñecidos (por exemplo, unha bomba). Aquí débense incluír análises e recomendacións sobre cando convén resolver a situación sobre o terreo e cando se debe transportar primeiro a fonte de risco a un lugar seguro.

16. Determinación de medidas, procedementos e actuacións para limitar e mitigar as consecuencias.

17. Definición de divisións de tarefas que permitan unha correcta e axeitada execución das medidas, procedementos e actuacións establecidos.

18. Atención particular, se procede, á relación con outros plans de protección (por exemplo, plans de protec-

ción da instalación portuaria) e outras medidas de protección existentes. Tamén conviría atender á relación con outros plans de resposta (por exemplo, plan de resposta a verteduras de petróleo, plan de continxencia do porto, plan de intervención médica, plan para desastres nucleares, etc.).

19. Determinación dos requisitos de comunicación para a aplicación das medidas e procedementos.

20. Atención particular ás medidas para preservar da súa divulgación a información confidencial relacionada coa protección.

21. Determinación das necesidades de coñecemento de todas as instancias directamente involucradas, así como do público en xeral, se procede.

ANEXO II

Plan de protección portuaria

O plan de protección portuaria establecerá as medidas de protección do porto. Basearase nas conclusións da avaliación da protección portuaria. As medidas do plan especificaranse claramente e en detalle. O plan incluírá un mecanismo de control que permita, en caso necesario, a adopción das oportunas medidas correctoras.

O plan de protección portuaria incluírá, como mínimo, os seguintes aspectos xerais:

1. Definirá todas as zonas pertinentes para a protección portuaria. Dependendo da avaliación da protección portuaria, as medidas, procedementos e actuacións poderán diferir nas distintas subzonas. En efecto, algunhas subzonas poden precisar medidas preventivas máis estritas que outras. Deberáselles prestar especial atención ás interfaces entre as subzonas, segundo se determinasen na avaliación da protección portuaria.

2. Coordinará as medidas aplicadas a zonas con distintas características desde o punto de vista da protección.

3. Establecerá, se é o caso, medidas variables en función das distintas partes do porto, cambios nos niveis de protección e información obtida dos servizos de intelixencia.

4. Determinará unha estrutura organizativa que contribúa á mellora da protección portuaria.

Sobre a base destes aspectos xerais, o plan de protección portuaria atribuirá tarefas e especificará plans de traballo nos seguintes ámbitos:

1. Requisitos de acceso. Nalgunhas zonas os requisitos só entrarán en vigor cando os niveis de protección superen un determinado limiar. Todos os requisitos e limiares deberán figurar pormenorizadamente no plan de protección portuaria.

2. Documentos de identificación, control de equipaxes e carga. Estas prescricións poderanse aplicar ou non ás subzonas; así mesmo, poderanse aplicar na súa integridade ou parcialmente ás distintas subzonas. As persoas que accedan ou circulen por unha subzona poden ser sometidas a control. O plan de protección portuaria axustarase adecuadamente ás conclusións da avaliación de protección portuaria, que é o instrumento mediante o cal se determinarán as prescricións de protección de cada subzona nos distintos niveis de protección. Cando se elaboren documentos de identidade especiais con fins de protección portuaria, deberanse establecer procedementos claros para a súa expedición, control de uso e devolución. Tales procedementos deberán ter en conta as peculiaridades de determinados grupos de usuarios do porto, de modo que sexan posibles medidas especiais para limitar os efectos negativos dos requisitos de control de acceso. Como categorías deberán figurar, polo menos, a xente do mar, funcionarios da autoridade, persoas que traballen no porto ou que o visiten regularmente, residen-

tes e persoas que traballen no porto ou que o visiten de forma ocasional.

3. Enlace coas autoridades competentes en materia de control da carga, equipaxes e pasaxeiros. En caso necesario o plan disporá a vinculación entre os sistemas de información e autorización daquelas, incluídos os posibles sistemas de autorización previa.

4. Procedementos e medidas para tratar carga, equipaxes, combustible, provisións ou persoas sospeitosas, incluídos o establecemento dunha zona segura; procedementos e medidas para outros problemas e quebras da protección portuaria.

5. Prescricións de vixilancia de subzonas ou de actividades que teñan lugar nestas. A necesidade de solucións técnicas e a posible concreción destas derivarán da avaliación da protección portuaria.

6. Sinalización. Deberanse sinalizar adecuadamente as zonas que estean suxeitas a calquera prescrición (acceso e/ou control). Para as prescricións de control e acceso teranse debidamente en conta todas as normas aplicables. Así mesmo, o control e a vixilancia das actividades deberán ser oportunamente advertidos.

7. Comunicación e autorizacións. Toda información pertinente sobre a protección portuaria deberá ser adecuadamente comunicada, se tal comunicación pode ser autorizada conforme os criterios que figurarán no plan. Dado o carácter confidencial que, ás veces, reviste tal información, a comunicación axustarase ao principio da «necesidade de coñecemento», aínda que incluírá, en caso necesario, procedementos de comunicación dirixidos ao público en xeral. O plan conterá criterios de autorización que protexan a información confidencial contra unha divulgación indebida.

8. Notificación de sucesos que afecten a protección marítima. Para garantir unha resposta rápida, o plan de protección portuaria deberá fixar obrigas claras de notificación destinadas ao oficial de protección portuaria e/ou a autoridade de protección portuaria, en relación con todos os sucesos que afecten a protección marítima.

9. Integración con outros plans ou actividades preventivos. O plan debe abordar especificamente a integración con outras actividades preventivas e de control vixentes no porto.

10. Integración con outros plans de resposta e/ou incorporación de medidas, procedementos e actuacións de resposta específicos. O plan debe detallar a interacción e a coordinación con outros plans de reacción e emerxencia. En caso necesario, deberanse resolver os eventuais conflitos e deficiencias.

11. Prescricións sobre formación e prácticas.

12. Organización operativa e procedementos da protección portuaria. O plan de protección portuaria especificará en detalle a organización da protección portuaria, a súa división de tarefas e os seus procedementos. Tamén describirá pormenorizadamente a coordinación cos oficiais de protección dos buques e instalacións portuarias, se procede.

13. Procedementos de adaptación e actualización do plan de protección portuaria.

ANEXO III

Condicións que debe reunir unha organización de protección recoñecida para portos e instalacións portuarias

A organización de protección recoñecida deberá poder acreditar, sen prexuízo dos requisitos adicionais que conforme este regulamento se lle puidesen exixir, o seguinte:

1. Coñecemento especializado dos aspectos pertinentes da protección portuaria.
2. Coñecemento adecuado das operacións dos buques e os portos, así como do deseño e construción do porto.

3. Coñecemento adecuado doutras operacións que poidan afectar a protección portuaria.

4. Capacidade de avaliación de riscos para a protección portuaria, incluída a interface buque-porto, e a forma de reducir ao mínimo os ditos riscos.

5. Capacidade para actualizar e perfeccionar os coñecementos especializados do seu persoal en materia de protección portuaria.

6. Capacidade para controlar que o seu persoal sexa, en todo momento, da súa confianza.

7. Capacidade para manter as medidas apropiadas para evitar a divulgación non autorizada de material confidencial sobre protección, ou o acceso non autorizado a este.

8. Coñecemento da lexislación nacional e internacional pertinente, así como das prescricións en materia de protección.

9. Coñecemento das tendencias e ameazas actuais en relación coa protección.

10. Capacidade para o recoñecemento e a detección de armas e substancias ou dispositivos perigosos.

11. Capacidade para o recoñecemento, sen carácter discriminatorio, das características e pautas de comportamento das persoas que poidan supoñer unha ameaza para a protección portuaria.

12. Coñecemento das técnicas utilizadas para eludir as medidas de protección.

13. Coñecemento dos equipamentos e sistemas de protección e vixilancia, e das súas limitacións operacionais.

Unha organización de protección recoñecida que efectúese ou revisase unha avaliación de protección portuaria para un porto dado non poderá elaborar nin revisar o plan de protección portuaria deste.

MINISTERIO DE MEDIO AMBIENTE

22114 *REAL DECRETO 1734/2007, do 21 de decembro, polo que se regula a concesión directa dunha subvención ás comunidades autónomas de Andalucía e Galicia para a execución de instalacións de desgasificación en vertedoiros de residuos.* («BOE» 306, do 22-12-2007.)

O cambio climático é unha das principais ameazas e representa un dos maiores retos con efectos sobre a economía global, a saúde e o benestar social.

A Estratexia Española de Cambio Climático e Enerxía Limpa trata de abordar estes problemas mediante diferentes medidas que contribúen ao desenvolvemento sustentable no ámbito do cambio climático e enerxía limpa. Estas medidas requirirán, en numerosas ocasións, a participación activa dos distintos niveis de administración, cada un deles no seu correspondente ámbito de competencia.

Para poñer en marcha a dita estratexia durante este exercicio o Consello de Ministros aprobou, na súa reunión do 20 de xullo de 2007, un Plan de medidas urxentes da Estratexia Española de Cambio Climático e Enerxía Limpa, co fin de acentuar o cambio de tendencia nas emisións de gases de efecto invernadoiro posto de manifesto desde o segundo semestre de 2005.

Como impulsos prioritarios, constan:

Reducir os residuos e o aproveitamento das materias neles contidas, así como a biometanización e recuperación de biogás en vertedoiros.

Incentivar a aceleración de plans autonómicos e locais en materia de vertedoiros controlados apoiando o esta-